

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15 januar 2013. god.
Br. ref.:RK340/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI67/12

Podnosilac

Shaban Kadrija

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda rev. I. br. 366/2009 od 15. marta
2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Shaban Kadrija, sa prebivalištem u selu Mužičane, opština Štimlje.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda Kosovo rev. I. br. 366/ 2009 od 15. marta 2012. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava na rad garantovana Ustavom i međunarodnim standardima.
4. Podnosilac zahteva očekuje od Ustavnog suda da mu omogući vraćanje na njegovo ranije radno mesto. Podnosilac zahteva traži od Suda da poništi sve presude donete od strane redovnih sudova. Podnosilac zahteva takođe traži od Ustavnog suda da naloži novčanu kompenzaciju za njegove navodne izgubljene dohotke, uključujući sudske troškove.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava; čl. 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo, i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

6. Dana 12. jula 2012. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Predsednik je 4. septembra 2012. god. imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 27. novembra 2012. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca Veće za razmatranje je iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Kratak opis činjenica

9. Dana 6. januara 1990. god., Skupština opštine Štimlje, Odeljenje za društvene prihode je donelo odluku br. 04-011-17 prema kojoj je podnosilac zahteva zasnovao stalni radni odnos sa punim radnim vremenom sa Odeljenjem za društvene prihode od 1. januara 1990. Podnosilac zahteva je bio postavljen na radno mesto službenika za naplatu poreza.
10. 12. oktobra iste godine, Skupština opštine Štimlje, Odeljenje za društvene prihode je donelo novu odluku br. 118-21/90 kojom je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos bez saglasnosti podnosioca zahteva. Obrazloženje koje je dato bilo je da je on učestvovao u jednodnevnom generalnom štrajku radnika albanske nacionalnosti organizovanom od strane Nezavisnog sindikata 3. septembra, a koje je Odeljenje smatralo „odsutnošću bez opravdanja“ sa radnog mesta. Pored toga, pošto podnosilac zahteva nije obavljao svoj posao i time je odbio svoje radne obaveze, SO je smatrala da je njegovim ponašanjem ometan rad i dužnosti drugih zaposlenih.
11. Nezavisni sindikat E.O.A. ogranak u Štimlju je dao izjavu (datiranu 18. septembra 2002. god.), na zahtev podnosioca zahteva, u kojoj se navodi da se sindikat obratio opštinskim organima, UNMIK-u i Centralnoj organizaciji Kosova u pokušaju da vrati

njega (i druge zaposlene koji su bili otpušteni na sličan način) na njihova ranija radna mesta.

12. Posle rata, pošto podnosilac zahteva nije vraćen na njegovo prethodno radno mesto, on je pokušao da se ponovo zaposli u opštinskim organima Štimlja pretpostavljajući da je to radno mesto ostalo njegovo.
13. Međutim, 16. marta 2004. god., opština Štimlje je raspisala konkurs (02. br. 111/406) za to radno mesto u dnevnom listu "Koha Ditore". Podnosilac zahteva je bio pozvan na razgovor, ali nije zaposlen.
14. Primećuje se da je podnosilac zahteva na odluku komisije za razgovor podneo dve žalbe Komisiji za žalbe pri Opštini Štimlje (br. 13 podneta 15. decembra 2003. i br. 07/708 podneta 7. maja 2004.). Obe žalbe su odbijene kao neosnovane i odlučeno je da su procedura objavljivanja konkursa i rad Komisije za izbor bile u skladu sa zakonom, odnosno sa Uredbom UNMIK-a br. 2001/36 o CSK i Administrativnim naređenjem br. 2003/2 o sprovođenju Uredbe UNMIK-a br. 2001/36 o CSK.
15. Podnosilac zahteva je 21. jula 2004. god. podneo žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova, koji je odlukom A. 02/52/2004 odbio žalbu podnosioca zahteva i odluka Komisije za žalbe od 6. jula 2004. god. je ostavljena na snazi.
16. Sledstveno, 26. decembra 2006. god. podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Uroševcu protiv Opštine Štimlje kao tužene. On je zahtevao od Opštinskog suda u Uroševcu da poništi odluku o izboru kandidata na osnovu konkursa 02 br. 111/406 od 16. marta 2004. god.
17. Opštinski sud u Uroševcu je u svojoj presudi C. br. 171/ 07 od 15. maja 2008. god. ustanovio da je komisija za prijem ispoštovala procedure predviđene gorenavedenim Uredbama UNMIK-a prilikom vršenja izbora i odbio tužbu podnosioca zahteva kao neosnovanu.
18. Okružni sud u Prištini je u svojoj presudi Ac. br. 1018/08 od 06. aprila 2009. prihvatio ocenu prvostepenog suda (tj. Opštinski sud u Uroševcu) u potpunosti, ocenjujući da je isti pravilno utvrdio činjenično stanje, pravilno primenio materijalno pravo i da ta presuda nije sadržala povrede odredaba parničnog postupka.
19. Podnosilac zahteva je onda podneo zahtev za reviziju protiv presude Okružnog suda u Prištini zbog bitnih povreda odredaba Zakona o parničnom postupku i pogrešne primene materijalnog prava.
20. Vrhovni sud je 15. marta 2012. god. doneo presudu rev. I. br. 366/2009 i odbio zahtev podnosioca za reviziju kao neosnovan. Vrhovni sud je u obrazloženju naveo da je „drugostepeni sud pravilno primenio materijalno pravo kada je odbio žalbu tužioca i potvrdio presudu prvostepenog suda čije razloge ovaj sud u potpunosti prihvata.”
21. Vrhovni sud je takođe ocenio da „navodi tužioca u reviziji da konkurs „nije bio transparentan i da su samo obrasci aplikacije razdeljeni“ ne stoje, jer se u spisima predmeta nalazi konkurs koji je objavljen u dnevnom listu „Koha ditore“. Vrhovni sud je dalje ocenio da je „Komisija za obavljanje razgovora pri tuženoj... ocenila kandidate na osnovu podnete dokumentacije od strane kandidata i sa najvećim brojem poena je ocenjen kandidat HH...”

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva tvrdi da je pretrpeo nepravdu, pre svega, pošto prema njemu, komisija za obavljanje razgovora za zapošljavanje je bila sastavljena od lica sa stranačkom pozadinom.
23. Podnosilac zahteva dalje navodi da redovni sudovi nisu obratili pažnju na takvu nepravdu i da prema njemu sudovi nisu mnogo obratili pažnju na suštinu njegovog problema i na zakonitost istog.

Ocena prihvatljivosti zahteva

24. Kao što je prethodno pomenuto, glavni argument podnosioca zahteva je taj da je njemu počinjena nepravda, pre svega, pošto prema njemu, komisija za obavljanje razgovora za zapošljavanje je bila u glavnom sastavljena od lica sa stranačkom pozadinom.
25. Ustavni sud bi želeo da podseti da po Ustavu da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitost) koje je navodno počinio Vrhovni sud, osim i samo ako su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, na Sudu nije da postupi kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donesene od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, § 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-1, vidi i rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. 70/11, podnosioci zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).
26. U vezi s tim, Ustavni sud primećuje, iz činjenica podnetih u zahtevu, da je podnosilac zahteva iskoristio sva pravna sredstva na raspolaganju, i da su redovni sudovi uzeli u obzir i stvarno su odgovorili na njegove žalbe po pitanjima zakona.
27. Sud sledstveno smatra da u zahtevu nema ničega što bi ukazalo da je slučaju nedostajalo nepristranosti ili da je postupak na bilo koji način bio nepravičan (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
28. Kao zaključak, podnosilac zahteva niti je izgradio slučaj o kršenju bilo kojih prava koja su mu garantovana Ustavom niti je podneo *prima facie* dokaze o takvom kršenju (vidi Vanek protiv Republike Slovačke, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
29. Proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 1. (c) Poslovnika o radu koje predviđa da je "*Sudu dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan*".

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava i pravilom 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani